

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 449/2019
09.05.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Миролјуба Томића и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела крађа из члана 203. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Марије Жерајић, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Параћину К 11/2015 од 09.01.2019. године и Кв 45/19 од 06.02.2019. године, у седници већа одржаној дана 09.05.2019. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, па се **УКИДАЈУ** правноснажна решења Основног суда у Параћину К 11/2015 од 09.01.2019. године и Кв 45/19 од 06.02.2019. године и предмет **ВРАЋА** Основном суду у Параћину на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Основног суда у Параћину К 11/2015 од 09.01.2019. године, одбијен је захтев за доношење решења о трошковима које је од суда тражила бранилац окривљеног АА, адвокат Марија Жерајић, поднеском од 27.12.2018. године, јер окривљеном не припадају трошкови тог кривичног поступка, сходно одредби члана 263. ЗКП.

Решењем Основног суда у Параћину Кв 45/19 од 06.02.2019. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА изјављена против првостепеног решења.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости благовремено је поднела бранилац окривљеног АА, адвокат Марија Жерајић, због повреда закона из члана 262, 263. и 265. став 1. ЗКП, на штету окривљеног, са предлогом да Врховни касациони суд побијана решења укине или само другостепено решење и предмет врати на поновну одлуку суду или кривичном већу суда у новом или измењеном саставу.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је на седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажно решење против којих је захтев поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је основан.

По налажењу Врховног касационог суда основано бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву указује да су побијаним решењима Основног суда у Параћину повређене одредбе члана 263. и члана 265. став 1. ЗКП, чиме је на штету окривљеног повређен закон из члана 441. став 4. ЗКП.

Наиме, из списка предмета произлази да је правноснажним решењем Основног суда у Параћину К 11/15 од 07.12.2018. године, обустављен кривични поступак према окривљеном АА, због кривичног дела крађа из члана 203. став 1. КЗ, а по оптужном предлогу Основног јавног тужиоца у Параћину Кт 181/13 од 16.01.2015. године, због наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења, у смислу члана 104. став 6. и члана 103. тачка 6. КЗ. Након тога, окривљени је преко браниоца, адвоката Марије Жерајић, дана 27.12.2018. године поднео захтев за накнаду трошкова кривичног поступка, којим је определио трошкове који се односе на награду браниоца, у укупном износу од 24.750,00 динара и то на име састава образложеног поднеска од 27.11.2018. године, у износу од 16.500,00 динара и на име састава захтева за накнаду трошкова у износу од 8.250,00 динара.

Одлучујући о поднетом захтеву за накнаду трошкова кривичног поступка Основни суд у Параћину је на основу члана 263. ЗКП, побијаним првостепеним решењем одбио као неоснован наведени захтев. Суд је у образложењу првостепеног решења, као разлог за своју одлуку, навео да се у конкретном случају ради о скривљеним трошковима које је сам окривљени проузроковао својом кривицом, с обзиром на то да је био недоступан државним органима и скривао се од полиције, тако да је, без обзира на исход кривичног поступка, дужан да сам сноси своје трошкове, сходно одредби члана 263. ЗКП.

Другостепено веће Основног суда у Параћину је, одлучујући о жалби браниоца окривљеног, изјављеној против првостепеног решења, побијаним другостепеним решењем одбило жалбу као неосновану, са образложењем да је првостепени суд правилно поступио када је одбио захтев браниоца окривљеног за накнаду трошкова кривичног поступка.

Одредбом члана 265. став 1. ЗКП, прописано је да кад се обустави кривични поступак или се оптужба одбије или се окривљени ослободи од оптужбе, изрећи ће се у решењу, односно пресуди да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1) - 6) тог законика, нужни издаци окривљеног и нужни издаци награда браниоца и пуномоћника (члан 103. став 3.), као и награда вештака и стручног саветника, падају на терет буџетских средстава суда.

Одредбом члана 263. став 1. ЗКП, предвиђено је да ће окривљени, без обзира на исход кривичног поступка, сносити трошкове свог довођења, одлагања доказне радње или главног претреса и друге трошкове поступка које је проузроковао својом кривицом, као и одговарајући део паушалног износа, а ставом 2. истог члана одређено је да се о трошковима из става 1. тог члана доноси посебно решење, осим ако се о трошковима које сноси окривљени решава у одлуци о главној ствари.

Имајући у виду напред наведено и цитиране одредбе ЗКП-а, Врховни касациони суд налази да је побијаним правноснажним решењима Основног суда у Параћину на штету окривљеног АА, учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, јер је суд наведеним одлукама којима је одбио да окривљеном надокнади трошкове кривичног поступка који се односе на награду браниоца, повредио одредбу члана 263. и члана 265. став 1. ЗКП, како се то основано указује захтевом браниоца окривљеног.

Ово стога, јер је према окривљеном правноснажним решењем Основног суда у Параћину К 11/15 од 07.12.2018. године обустављен кривични поступак, у ком случају окривљени сходно члану 265. став 1. ЗКП има право на накнаду трошкова кривичног поступка из буџетских средстава суда, при чему је, по налажењу овог суда, ради доношења евентуалне одлуке да окривљени без обзира на исход кривичног поступка сам сноси трошкове поступка које је проузроковао својом кривицом у смислу члана 263. став 2. ЗКП неопходан услов да се о томе претходно одлучи и донесе посебно решење у смислу цитираног члана што у конкретном случају није учињено.

Стога су првостепени и другостепени суд, одбијањем захтева браниоца окривљеног за накнаду трошкова кривичног поступка у ситуацији када није донето посебно решење, да је окривљени те трошкове скривио и када је према окривљеном правноснажно обустављен кривични поступак, учинили повреду закона из члана 441. став 4., у вези члана 263. и 265. став 1. ЗКП.

Поред тога, Врховни касациони суд налази да се трошкови поступка, чију накнаду је бранилац окривљеног тражио, односе на награду браниоца на име састава поднеска којим је Основном суду у Параћину предложено доношење решења о обустављању поступка због наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења, не улазе у круг скривљених трошкова предвиђених чланом 263. став 1. ЗКП, имајући у виду да је тим поднеском окривљени остварио право да укаже суду на наступање апсолутне застарелости кривичног гоњења.

Како је побијаним правноснажним решењима учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, на шта се основано указује у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, то је Врховни касациони суд усвојио као основан захтев и на основу члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП укинуо побијана решења и списе предмета вратио Основном суду у Параћину на поновно одлучивање, при чему ће суд у поновном поступку отклонити повреду закона на коју му је указано овом пресудом, након чега ће бити у могућности да донесе правилну и на закону засновану одлуку.

**Записничар – саветник
Весна Веселиновић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

**Председник већа – судија
Бата Цветковић,с.р.**